

*Це Емілі Перл Кінгслі, автор відомого есе про сприйняття синдрому Дауна батьками "Ласкаво просимо до Голландії", і її син Джейсон.*

*Це есе Емілі написала 1987 року, майже випадково, використавши цю метафору при розмові з мамою дитини з СД.*

*Вона описала свій власний досвід: у її сина - синдром Дауна.*

*Емілі давно є одним з авторів дитячого шоу "Вулиця Сезам", також вона пише дитячі книги та пісні. Вона бере активну участь у роботі різних організацій, які допомагають людям з обмеженими можливостями.*

*З того часу есе перекладено багатьма мовами, і продовжує надихати батьків особливих дітей.*

### **Ласкаво просимо до Голландії!**

Мене часто просять описати переживання, пов'язані з появою в сім'ї неповносправної дитини. Для тих, хто сам цього не пережив і не може зрозуміти чи уявити, що це таке. Це як...

**Період чекання дитини подібний до планування вимріяної фантастичної подорожі до Італії. Ви купуєте купу довідників та будете чарівні плани. Колізей. Скульптура Давида Мікеланджело. Гондоли у Венеції. Вивчаєте декілька фраз італійською. Це все вас вельми захоплює.**

**Врешті після місяців приготувань настає омріяний день. Ви збираєте валізи і вирушаєте в дорогу. За кілька годин літак сідає. Заходить стюардеса і каже: «Ласкаво просимо до Голландії!»**

**– «Голландії!? Що ви маєте на увазі? Ми летіли до Італії! Все своє життя ми мріяли про Італію! І зараз ми маємо бути в Італії!»**

**– «Несподівано змінився розклад польотів. Ви опинилися в Голландії і тут маєте залишитися. Назад дороги немає...» І ви залишаєтеся. Ви змушені залишитися. Тепер ви купуєте інші довідники і вивчаєте зовсім іншу мову. Але, якщо глянути з іншого боку, то в Голландії ви зустрічаєте людей, яких в іншому місці ніколи б не зустріли.**

**Це просто інше місце.**

**Ритм життя там повільніший, ніж в Італії, і там не так барвисто. Але, трохи поживши, ви бачите, що у Голландії є оригінальні вітряки, у Голландії є тюльпани. У Голландії є картини Рембрандта...**

**Втім коли всі, кого ви знаєте, їдуть до «вашої» вимріяної Італії і повертаються з неї, ви не раз собі думаєте: «Так, ми також там мали бути. Ми так планували». І жаль від цього ніколи не зникне, бо втрата мрій завжди є болісною.**

**Але якщо ви все своє життя будете оплакувати те, що вам не судилося потрапити до Італії, то ніколи не зможете вповні зрозуміти, яким чудовим краєм є Голландія.**